

Хапшењу Горана Хаџића највише би требало да се обрадује министар Милутин Мркоњић.

Јер да Хаџић није ухапшен, да победник хашког ријалитија није у среду ујутро нахватан на Фрушкој гори, преподобни Мрка би већ данас био набијен на колац наред Теразија! Да врховни досистички спин-доктори хапшењем винковачког магационера нису добили довољно свежег материјала за ефикасан наставак медијског залуђивања Срба, Мркоњић би напосто морао бити означен као један од шефова српске мафије.

Не разумете о чему говорим?! Шта то, побогу, булазним?! Само полако, све ћете разумети. А ви, госпођо Триван, ви овде одустаните од даљег читања...

Елем, у недостатку било каквих лепих вести, суочени са чињеницом да су Срби данас гладнији него икада после Петог октобра, а свесни факта да је у Србији правда дефицитарнија и од хлеба, режимски пропагандисти одлучили су да на Мркоњића припусте своје крволочне медијске кербере. Циљ је јасан, Мрку треба приказати као тренутно највећи српски проблем. Па су га онда, као по команди, заскочиле васколике журналистичке слуге, од жуте штампе до другосрбијанских шифрованих „истраживачких новинара“. Па се, онда, чак и угледна „Политика“ преко пола насловне стране упитала да ли министар сме да нас некажњено лаже...

Е, сад, да се разумемо, немам ја ништа против критике било ког министра. Не пада ми, бре, на памет да браним Мркоњића. Али, морам да упозорим да ови који данас организују напад на Мрку само покушавају да сакрију највећи криминал и заташкају највеће проблеме. Ови који данас проглашавају Мркоњића за највећег лопова и лажова имају само један циљ - да сакрију врховне лопове и лажове. Ови који данас тврде да у високој српској политици нема већег ниткова од Мркоњића, ти заправо покушавају да, по сваку цену, сачувају позиције не би ли још једно четири године могли некажњено да нас лажу, краду и варају. Конкретно, ови који сада покушавају да на досистичком олтару закољу Мркоњића, грозничаво се труде да спрече да се у јавности постави питање порекла богатства врховних српских политиканата.

Било би, хоћу да кажем, јако корисно да пре него што одстрелимо Мркоњића, сазнамо, на пример, да ли је тачно да је један министар недавно купио стан од 800.000 евра, а један други добио „нафтну провизију“ од 500.000 евра? Било би необично важно да утврдимо како се то у Србији и даље за четири године на власти заради више него за цео живот у поштенем послу?! Било би неопходно поставити питање како је могуће да је Србија земља тешко оболела од системске корупције, а да због тога никада није одговарао нико важнији од директора болнице?!

А Мркоњић? У великој пљачки Србије он, ипак, игра епизодну улогу.

(Прес)